

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/520/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313228398
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313228398.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanému: M. Y., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. J. X. XXX/X, X., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom: B. E., pracovníčkou Okresného súdu Galanta, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: v 1. rade: Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie, Sberínho 9, Bratislava, IČO: 42 264 979 a vedľajšieho účastníka v 2. rade: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zastúpený: Mgr. Peter Masarovič - advokát, so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o zaplatenie sumy 325,59 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 03.07.2014, č.k. 23C/94/2014-86 v časti rozhodnutia o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného potvrdzuje.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 177,56 Eur s 9%-ným ročným úrokom z omeškania počítaným zo sumy 177,56 Eur od 18.05.2012 do zaplatenia a trovy konania v sume 10,63 Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Výrokom II. v ostatnej časti súd návrh zamietol. Výrokom III. súd vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti výroku III. odôvodnil tým, že súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi 2 právo na náhradu trov konania (uplatnených vo výške 49,28 Eur) nakoľko tento vystupoval na strane žalovaného, ktorému nevzniklo právo na náhradu trov konania vzhľadom na rozsah jeho neúspechu v tomto spore. Okrem toho trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v 2. rade súd považoval za neúčelné, nakoľko vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného pri jeho náležitej starostlivosti z rozhodovacej činnosti vec prejednávajúceho sudcu v sporoch, kde spoločnosť Orange Slovensko, a.s. si uplatňuje voči svojim klientom právo na náhradu škody, ktorá mu údajne mala vzniknúť z dôvodu nedodržania zmluvných podmienok klientom muselo byť zrejme, že súd návrh žalobcu v tejto časti z vyššie uvedených dôvodov bezvýnimčne už dlhodobo zamietal. Súd žiadnym spôsobom nepožadoval, aby sa vedľajší účastník písomne vyjadril k návrhu žalobcu na začatie konania, pričom vedľajší účastník v predmetnom vyjadrení uviedol len skutočnosti súdu všeobecne známe, ktoré nemali žiaden vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej, nehovoriac o tom, že podľa názoru súdu vedľajší účastník ako združenie na ochranu práv spotrebiteľa má podľa názoru súdu disponovať vlastnými pracovníkmi, ktorí by boli schopní samostatne, bez nutnosti vyhľadávať právnu pomoc u advokátov chrániť záujmy spotrebiteľov. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že vedľajší účastník takéto písomné vyjadrenia totožného obsahu predkladá súdu vo viacerých konaniach, kde právny zástupca vedľajšieho účastníka pozmení len 3 vety týkajúce sa výšky

žalobcom uplatňovanej škody a za každé takéto jeho vyjadrenie požaduje priznať náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci, hoci v krajnom prípade (ak by žalovaný takúto pomoc vôbec potreboval) takúto právnu pomoc (zaktualizovanie formulárového vyjadrenia) by podľa názoru súdu bez akýchkoľvek pochybností bol schopný poskytnúť žalovanému ktorýkoľvek zamestnanec vedľajšieho účastníka, a to aj bez jeho právnického vzdelania.

Proti tomuto rozhodnutiu výslovne proti výroku III., ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi v 2. rade na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal, podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník v 2. rade na strane žalovaného, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si dodatočne vyčíslil v sume 16,84 Eur. Odvolateľ poukázal na to, že z jeho kvalifikovaného vyjadrenia zo dňa 22.05.2014 vyplýva, že po oznámení vstupu do konania a oboznámení sa s predmetom konania sa jeho vstup týkal len časti konania, v ktorej žalobca ako dodávateľ služby uplatnil voči žalovanému ako spotrebiteľovi neprijateľné podmienky zo spotrebiteľskej zmluvy vo výške zmluvnej pokuty, ktorú modifikoval do náhrady škody vo výške 159,- Eur. Prvostupňový súd návrh navrhovateľa v zmysle odôvodnenia rozsudku v časti náhrady škody vo výške 159,- Eur zamietol s konštatovaním, že nie sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, čím sa stotožnil s právnym názorom vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vyjadrenom v jeho podaní zo dňa 22.05.2014. Poukázal na znenie § 93 O.s.p. a tiež na to, že žalobca v prejednávanej veci spojil do žaloby dva skutkovo a právne samostatné nároky. Jedným bol nárok tzv. hovorné a druhým nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty transformovanej na náhradu škody. Vedľajší účastník v 2. rade vstúpil do konania na podporu spotrebiteľa, len v rozsahu, v ktorom boli žalobcom porušované spotrebiteľské práva a v tejto časti bol plne úspešný, pričom rozsah pôsobenia v konaní o viacerých nárokoch mohol vedľajší účastník určiť až po oboznámení sa so žalobou. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie iných súdov Krajského súdu v Prešove, č.k. 3Co/73/2013, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. R 28/1970, R 53/1993 a uznesenie zo dňa 26.01.2011, sp. zn. 4M Cdo 20/2010. Na základe uvedeného je názoru, že vedľajší účastník na strane žalovaného má v konaní voči žalobcovi v časti, v ktorej namietal porušenie práv spotrebiteľa nárok na úhradu trov konania voči žalobcovi. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia poukázal na čl. 47 Ústavy SR a ust. § 93 ods. 4 O.s.p., z ktorých vyplývajú rovnaké práva a povinnosti pre vedľajšieho účastníka ako účastníka konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods. 1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právu pomoc pred súdmi. Aj v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 6Co/219/2012 zo dňa 31.07.2013. Pokiaľ prvostupňový súd argumentuje neúčelnosťou trov právneho zastúpenia vzhľadom k predpokladanej odbornosti spôsobilosti združenia v oblasti spotrebiteľského práva poukázal na ustanovenia zákona č. 83/1990 Zb., z ktorého vyplýva, že nie je vyžadovaná odborná spôsobilosť členov združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom v danom prípade žiadny z členov združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA nedisponuje právnickým vzdelaním. Takisto poukázal aj na znenie § 16 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, podľa ktorého sa advokát ako nesporene odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom, resp. v pozícii účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. zástupcom, ktorého by si zvolil. Pokiaľ súd prvého stupňa argumentuje tým, že na neprijateľné podmienky spotrebiteľských zmlúv ako aj nekalé obchodné praktiky je súd povinný prihliadať ex offa a teda aj z tohto hľadiska sú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neúčelné, z vlastnej praxe je im známe množstvo rozhodnutí prvostupňových súdov, kde sa tak nestalo a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až právnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane. Nie je preto spravodlivé od vedľajšieho účastníka požadovať, aby ako súd uvádza s náležitou starostlivosťou sledoval rozhodovaciu prax jednotlivých sudcov Okresného súdu Galanta. Rozhodovacia prax súdov má byť v tomto smere jednotná, čo sa však v praxi nedeje. Pre príklad uviedol rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 15C/383/2013 zo dňa 12.06.2014, ktorým súd v identickej právnej kauze žalobcu priznal spoločnosti Orange Slovensko, a.s. právo na náhradu škody, ktorú ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uvádza súdy, resp. konajúci sudca dlhodobo a bezvýnimočne zamietajú. Pokiaľ vo veci bolo do konania na základe oznámenia pripustené Združenie na podporu práv spotrebiteľov, občianske združenie so sídlom Seberíniho 9, Bratislava v pozícii vedľajšieho účastníka v 1. rade na strane žalovaného uviedol, že toto združenie sa vyjadruje v predmetných kauzách spotrebiteľov veľmi všeobecne, neurčito a nekvalifikovane bez toho, aby sa tento účastník konania aspoň snažil oboznámiť s obsahom konkrétneho spisu, čím nenaplnia zákonodarcom sledovaný cieľ ochrany spotrebiteľa a z tohto dôvodu navrhol, aby súd vo veci preferoval odborný prístup so znalosťou konkrétneho prípadu.

Vzhľadom na uvedené je názoru, že vzhľadom na procesný úspech vedľajšieho účastníka na strane žalovaného mal mu prvostupňový súd priznať plnú náhradu trov konania v ním vyčíslenej výške.

Žalobca, vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaného a žalovaný odvolanie nepodali a k doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné a preto je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného potvrdiť.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie nároku na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka v 2. rade na strane žalovaného, ktorý nárok i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správne názoru a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, pričom preskúmané rozhodnutie i náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v tejto časti odôvodnil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne, podrobné a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je odvolateľom napadnutá časť náhrady trov konania vedľajšieho účastníka.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podanou žalobou zo dňa 28.10.2013 žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,59 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne, počítaným zo sumy 325,59 Eur od 18.05.2012 do zaplataenia a nahradiť trovy konania.

Zo žaloby vyplýva, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 1/2012 - 3/2012, porušil zmluvné povinnosti a žalobcovi spôsobil škodu za odpredaný mobilný telefón zn. LG P690 Optimus Net vo výške 159,- Eur, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou predmetného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou účtovanou žalovanému. Tiež si uplatnil náhradu škody 159,- Eur, namiesto zmluvnej pokuty, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón ako aj úroky z omeškania v súlade so Všeobecnými podmienkami čl. 11. bod 11.14, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 18.05.2012. Vedľajší účastník v 1. rade na strane žalovaného oznámil súdu písomne vstup do konania oznámením zo dňa 28.11.2013. Následne podaním zo dňa 22.04.2014 oznámil vstup do konania aj odvolateľ. V písomnom vyjadrení zo dňa 22.05.2014 už v zastúpení advokátom potom uviedol, že do konania vstupuje ako vedľajší účastník na strane žalovaného, len čo sa týka uplatňovanej náhrady škody vo výške 159,- Eur a zároveň si uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v sume 49,28 Eur.

Vychádzajúc z prvého podania vedľajšieho účastníka zo dňa 22.04.2014, ktorým

oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaného, nemôže byť pochyb o tom, že vstúpil do celého konania, predmetom ktorého bolo tak zaplataenie zmluvnej pokuty ako aj ceny poskytnutých služieb(spolu zaplataenia sumy 325,59 Eur s príslušenstvom). Z uvedeného vstupu vedľajšieho účastníka nijako nevyplýva, že by mal vedľajší účastník záujem vstúpiť len do časti konania týkajúcej sa zaplataenia zmluvnej pokuty, ktorú možnosť zákon ani neprípúšťa. Predmetom konania, do ktorého vedľajší účastník v 2. rade vstúpil z vlastného rozhodnutia bol žalobcov nárok 325,59 Eur s príslušenstvom. Keďže vedľajší

účastník vstúpil do konania ako takého, je potom úplne irelevantné, akú časť uplatneného nároku úspešne namietal.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov je zásada úspechu vyjadrená predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. a až potom vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z.

Vedľajší účastník v 2. rade preto má právo na náhradu trov konania rovnako a v rozsahu ako žalovaný. Vzhľadom na rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej, v ktorej medzičasom rozsudok pre jeho nenapadnutie v tejto časti odvolaním, nadobudol právoplatnosť, správny je záver súdu prvého stupňa, že v konaní žalobca mal vo veci len čiastočný úspech, pričom úspech žalobcu bol vo výške 54,53% k žalovanej pohľadávke, preto súd žalobcovi i priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 54,53% zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania teda právo na náhradu trov konania vo výške 10,63 Eur. Žalovanému tak nebola priznaná náhrada trov konania a pokiaľ si náhradu trov konania uplatnil vedľajší účastník v 2. rade, nakoľko tento vystupoval na strane žalovaného, ktorému nevzniklo právo na náhradu trov konania vzhľadom na rozsah jeho neúspechu v tomto spore, správne je rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým mu náhradu trov konania výslovne nepriznal postupujúc podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a bolo potom i nadbytočným posudzovať výšku a účelnosť ním vynaložených trov konania.

S poukazom na uvedené zdôvodnenie, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka v 2. rade s použitím § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania voči v odvolaní neúspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi. Nakoľko žalobca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, nebola mu odvolacím súdom priznaná.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.